

Številka: 018-134/2025-4

Datum: 13. 11. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 55. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Sama Červeka kot predsednika senata ter Andraža Žvana in dr. Mateje Škabar kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Dobava in montaža opreme z upoštevanjem okoljskega vidika ter dobava drobnega inventarja*«, na podlagi pritožbe vlagatelja LESNINA MG OPREMA, d.d., Ljubljana, Parmova ulica 53, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Dom upokoјencev Domžale, Karantanska cesta 5, Domžale (v nadaljevanju: naročnik) dne 13. 11. 2025

odločila:

Pritožba se zavrne kot neutemeljena.

Obrazložitev:

Naročnik je 24. 7. 2022 sprejel sklep o začetku postopka. Obvestilo o javnem naročilu je bilo 4. 8. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN006123/2025-EUe16/01 ter v Uradnem listu EU pod št. objave 510460-2025. Naročnik izvaja odprti postopek.

Naročnik je 29. 9. 2022 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN006123/2025-ODL/01) objavil »SKLEP«, št. 4300-0026-2025, s katerim je javno naročilo v sklopu A oddal ponudniku SIMPS'S d.o.o., Motnica 3, Trzin (v nadaljevanju: izbrani ponudnik); iz obrazložitve odločitve še izhaja, da je naročnik po merilih sicer ugodnejšo ponudbo vlagatelja za sklop A zavrnil kot nedopustno, ker »[...] ne ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila [...]« (kar je tudi podrobneje obrazložil).

Vlagatelj je naročniku 8. 10. 2025 ob 10.48 prek portala eRevizija posredoval »POZIV NAROČNIKU ZA SPREMEMBO ODLOČITVE [...]«, s katero je naročnika pozval in mu predlagal, naj svojo odločitev še enkrat preveri in odločitev spremeni pred pravnomočnostjo, najkasneje pa do 8. 10. 2025 do 14. ure, na način, da ponudbo izbranega ponudnika izloči kot nedopustno ter kot dopustno označi vlagateljevo ponudbo in jo hkrati izbere kot najugodnejšo ponudbo.

Naročnik je 9. 10. 2025 na Portalu javnih naročil (pod št. objave JN006123/2025-ODL/01-P01) objavil »SKLEP«, št. 4300-0027-202, s katerim je razveljavil prejšnjo odločitev o oddaji javnega naročila z dne 29. 9. 2025 in vrnil postopek v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb. V obrazložitvi je pojasnil, da faza pregleda in ocenjevanja ponudb ni bila ustrezno opravljena.

Vlagatelj je 9. 10. 2025 ob 16.12 zoper odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu A, kot izhaja iz odločitve o oddaji javnega naročila z dne 29. 9. 2025, vložil »ZAHTEVEK ZA REVIZIJO«; zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna in naročniku predlaga, naj zahtevku ugotovi, razveljavi odločitev o oddaji javnega naročila in mu povrne priglašene stroške pravnega varstva.

Naročnik je zahtevek za revizijo s sklepom št. 4300-0028/2025 z dne 15. 10. 2025 zavrzel, enako pa tudi zahtevek vlagatelja za povrnitev stroškov. Pojasnjuje, da je skladno z določilom šestega odstavka 90. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) do pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila z dne 29. 9. 2025 svojo odločitev spremenil in sprejel novo, še preden je prejel zahtevek za revizijo – novo odločitev (s katero je prejšnjo razveljavil) je na Portalu javnih naročil objavil 9. 10. 2025 ob 16.09, vlagatelj pa je zahtevek za revizijo (zoper prvotno odločitev) vložil istega dne ob 16.12, torej po objavi odločitve o razveljavitvi prvotne odločitve o oddaji javnega naročila. Naročnik tako zaključuje, da ker je še pred vložitvijo zahtevka za revizijo spremenil oziroma razveljavil odločitev z dne 29. 9. 2025, je vlagatelj zahtevek za revizijo brezpredmeten in ga je treba zavreči.

Zoper sklep o zavrženju zahtevka za revizijo je vlagatelj 20. 10. 2025 pravočasno vložil pritožbo. Predlaga, naj se pritožbi ugotovi in se zahtevek za revizijo tudi vsebinsko obravnava, oziroma podredno, naj se pritožbi delno ugotovi in se razveljavi 2. točko izreka izpodbijane odločitve ter sklone, da je naročnik dolžan povrniti plačilo revizijskih stroškov (tj. takse za zahtevek za revizijo). Zavrženje zahtevka za revizijo označuje za nezakonito. Ugotavlja, da je naročnik zavrženje v celoti utemeljil s časovnim sledjem postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka, ki pa ne odraža resničnega časovnega sledja dogodkov. Naročnik naj bi namreč zamolčal, da je vlagatelj zahtevek za revizijo vložil že 8. 10. 2025, dne 9. 10. 2025 pa ga je le dopolnil (kar mu omogoča portal eRevizija) na način, da je zadnje dokumente na portal naložil dne 9. 10. 2025 ob 16.12. Vlagatelj pojasnjuje, da je predrevizijski postopek začel že 8. 10. 2025 s tem, ko je na portal eRevizija naložil in vložil »*Poziv naročniku za spremembo odločitve*« s prilogami; dne 9. 10. 2025 ob 16.12 je naložil (le) še dopolnitev zahtevka za revizijo, in sicer dokumente »(i) *potrdilo o plačilu takse*, (ii) *Priloge in* (iii) *Zahtevek za revizijo*«. Poudarja, da je 8. 10. 2025 posredovana dokumentacija vsebovala vse obvezne sestavine zahtevka za revizijo iz 15. člena ZPVPJN, razen potrdila o plačilu takse, ki je bila naložena naslednjega dne ob 16.12, torej pred potekom roka za vložitev zahtevka.

Vlagatelj v nadaljevanju zatrjuje, da četudi bi Državna revizijska komisija (napačno) štela, da je zahtevek za revizijo vložil šele 9. 10. 2025 ob 16.12, bi bilo treba v vsakem primeru razveljaviti vsaj del izpodbijane odločitve, ki se nanaša na odločitev o stroških (pred)revizijskega postopka. Meni, da:

- naročnik nima nikakršne podlage za zavrženje zahtevka za povračilo stroškov, saj zavrženje pomeni, da za obravnavo zahtevka niso bile izpolnjene procesne predpostavke, edina procesna predpostavka za (vsebinsko) obravnavo takega zahtevka pa je njihovo pravočasno uveljavljanje, kar je vlagatelj izpolnil.
- odločitev o stroških ni niti z besedo obrazložena, zaradi česar je ni mogoče preizkusiti.

Vlagatelj še zatrjuje, da četudi bi bili naročnikovi razlogi za zavrženje zahtevka utemeljeni, pa v konkretnem primeru glede na okoliščine zadeve ni mogoče sprejeti stališča, da bi stroške postopka nosil vlagatelj – te stroške bi moral nositi naročnik, in sicer na podlagi prvega odstavka 156. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju:

ZPP), ki se uporablja s 13. in 75. členom ZPVPJN. Pojasnjuje, da mora skladno s prvim odstavkom 156. člena ZPP stranka ne glede na izid postopka nasprotni stranki povrniti stroške, ki jih je povzročila po svoji krivdi (t. i. separadni stroški), stroške plačila takse je v konkretnem primeru nedvomno povzročil naročnik, zaradi česar jih mora vlagatelju povrniti v vsakem primeru. Poudarja, da je naročniku dne 8. 10. 2025 poslal poziv za spremembo odločitve o oddaji javnega naročila in najkasneje tega dne je bil naročnik seznanjen z razlogi za nezakonitost odločitve. Vlagatelj je v pozivu naročniku postavil rok za spremembo odločitve, in sicer ga je seznanil, da bo vložil zahtevek za revizijo, če do 8. 10. 2025 do 14. ure naročnik ne bo razveljavil odločitve oddaji. Naročnik do postavljenega roka odločitve o oddaji ni spremenil, niti je ni razveljavil, pač pa je očitno špekulativno čakal do 16.09 ure zadnjega dne roka za vložitev zahtevka za revizijo in šele tedaj (tj. pravzaprav po koncu običajnega delavnika na zadnji dan roka za vložitev zahtevka) razveljavil odločitev o oddaji. Ker je naročnik – čeprav je (glede na vsebino sklepa o razveljavitvi) očitno vlagatelj poziv in zahtevek za revizijo štel za utemeljenega – sklep o razveljavitvi objavil šele dne 9. 10. 2025 ob 16.09, je s tem izključno sam in po svoji krivdi povzročil nastanek stroškov (pred)revizijskega postopka. Če naročnik ni štel, da je vlagatelj zahtevek vložil dne 8. 10. 2025, je bil zagotovo seznanjen, da bo vlagatelj to storil. To velja še toliko bolj, ker je naročnik – tako kot vlagatelj – že dne 8. 10. 2025 s portala eRevizija prejel obvestilo, da je bil zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložen zahtevek za revizijo. Ne glede na to, kako je bil na portal eRevizija naložen dokument poimenovan (*»Poziv naročniku za spremembo odločitve«*), ki že sam, brez dne 9. 10. 2025 naloženih dokumentov, vsebuje vse obvezne sestavine zahtevka za revizijo, je bil na portalu eRevizija 8. 10. 2025 formalno začet predrevizijski postopek in ni prav nikakršne podlage za naročnikovo sprenevedanje, da naj zahtevek za revizijo 9. 10.2025 ob 16.09, ko je objavil sklep o razveljavitvi, domnevno še ne bi bil vložen. Vlagatelj iz previdnosti (z namenom materialnega izčrpanja pravnih sredstev) opozarja tudi na neustavnost drugega odstavka 71. člena ZPVPJN, ki določa višino takse, kadar se zahtevek za revizijo nanaša na odločitev, s katero naročnik odda javno naročilo.

Naročnik je 3. 11. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil pritožbo in dokumentacijo v postopku oddaje javnega naročila in v predrevizijskem postopku.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in preučitvi navedb vlagatelja in naročnika, je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, in sicer iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V zadevnem pritožbenem postopku je sporno, ali je naročnik utemeljeno zavrgel vlagatelj zahtevek za revizijo in zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva.

Zahteva za pravno varstvo v postopkih javnega naročanja se lahko vloži zoper vsako ravnanje naročnika v postopku javnega naročanja, razen če zakon, ki ureja javno naročanje, ali ta zakon določa drugače (prvi odstavek 5. člena ZPVPJN).

Da bi naročnik sprejel zahtevek za revizijo v (vsebinsko, meritorno) obravnavo, morajo biti skladno z drugim odstavkom 26. člena ZPVPJN (skupaj, kumulativno) izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka 26. člena ZPVPJN, in sicer je to odvisno od tega, ali je bil vložen pravočasno (prva alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN), ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN (druga alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN), ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN (tretja alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN), ali ne obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN (četrti alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN) in ali je dopusten (peta alineja prvega odstavka 26. člena ZPVPJN). Če kateri od teh pogojev ni izpolnjen in hkrati ni mogoče uporabiti četrtega odstavka 26. člena ZPVPJN v primeru pomanjkljivosti v zvezi s pogojem iz druge alineje prvega odstavka 26. člena ZPVPJN, potem naročnik zahtevek

za revizijo zavrže s sklepom (tretji odstavek 26. člena ZPVPJN), vlagatelj pa lahko zoper sklep o zavrnjenju zahtevka za revizijo vloži pritožbo (prva poved iz petega odstavka 26. člena ZPVPJN).

Naročnik v roku pet dni po končanem preverjanju in ocenjevanju v skladu z 89. členom ZJN-3 obvesti vsakega kandidata in ponudnika o sprejeti odločitvi v zvezi s sklenitvijo okvirnega sporazuma, oddajo javnega naročila, vključitvijo v dinamični nabavni sistem ali kvalifikacijski sistem in oddajo posameznega naročila iz 49. člena ZJN-3 (drugi odstavek 90. člena ZJN-3). Skladno s šestim odstavkom 90. člena ZJN-3 lahko naročnik do pravnomočnosti odločitve o oddaji javnega naročila z namenom odprave nezakonitosti po predhodni ugotovitvi utemeljenosti svojo odločitev na lastno pobudo spremeni in sprejme novo odločitev, s katero nadomesti prejšnjo. Naročnik lahko spremeni odločitev o oddaji naročila po prejemu zahtevka za pravno varstvo le, če je pred spremembo te odločitve odločil o zahtevku za revizijo. V tem primeru mora biti nova odločitev o oddaji naročila skladna z odločitvijo o zahtevku za revizijo. Kadar naročnik v skladu s tem odstavkom sprejme novo odločitev o oddaji javnega naročila, teče rok za uveljavitev pravnega varstva od dneva vročitve nove odločitve. Skladno z desetim odstavkom 90. člena ZJN-3 naročnik o vseh odločitvah v skladu s tem členom obvesti ponudnike in kandidate na način, da podpisano odločitev iz tega člena objavi na portalu javnih naročil. Odločitev se šteje za vročeno z dnem objave na portalu javnih naročil.

V obravnavani zadevi je naročnik odločitev o oddaji javnega naročila (*»SKLEP«*, št. 4300-0026-2025), sprejel in na Portalu javnih naročil objavil 29. 9. 2025. Državna revizijska komisija ne more soglašati z zatrjevanjem vlagatelja v pritožbi, da naj bi že 8. 10. 2025 vložil zahtevek za revizijo. Vlagatelj se pri tem sklicuje na dokument *»POZIV NAROČNIKU ZA SPREMEMBO ODLOČITVE [...]«* (ki ga je naročniku resda posredoval prek portala eRevizija), ki pa niti po vsebini ne predstavlja zahtevka za revizijo – gre namreč zgolj za poziv in predlog naročniku, naj svojo odločitev še enkrat preveri in spremeni pred pravnomočnostjo oziroma pred iztekom roka za vložitev zahtevka za revizijo.

Med strankama ni sporno, da je bil na Portalu javnih naročil 9. 10. 2025 ob 16.09 objavljen *»SKLEP«*, št. 4300-0027-202, s katerim je naročnik odločitev o oddaji javnega naročila z dne 29. 9. 2025 razveljavil in vrnil postopek v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb; tudi iz prilog vlagateljeve pritožbe je razvidno, da je bilo vlagatelju iz Portala javnih naročil 9. 10. 2025 ob 16.09 posredovano elektronsko sporočilo o tem, da je naročnik na portalu v skladu z desetim odstavkom 90. člena ZJN-3 objavil odločitev (tj. *»SKLEP«*, št. 4300-0027-202). V obravnavani zadevi med strankama tudi ni sporno, da je vlagatelj vlogo *»ZAHTEVEK ZA REVIZIJO«* – ki tudi po vsebini predstavlja zahtevek za revizijo – prek portala eRevizija naročniku posredoval (in s tem vložil zahtevek za revizijo) šele po tem, ko je naročnik na Portalu javnih naročil že objavil *»SKLEP«*, št. 4300-0027-202, s katerim razveljavil odločitev o oddaji javnega naročila z dne 29. 9. 2025 in vrnil postopek v fazo pregleda in ocenjevanja ponudb.

Upošteva se zgoraj navedeno vlagatelj z zahtevkom za revizijo torej izpodbija odločitev o oddaji javnega naročila, ki pa je bila že pred vložitvijo zahtevka za revizijo razveljavljena. Ker torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo zahteva pravno varstvo v zvezi z neobstoječo odločitvijo, je tak zahtevek za revizijo (tudi) po oceni Državne revizijske komisije nedopusten (5. alineja prvega odstavka 31. člena ZPVPJN v povezavi s prvim odstavkom 5. člena ZPVPJN), zato ga je naročnik na podlagi tretjega odstavka 26. člena ZPVPJN utemeljeno zavrgel. Upošteva se navedeno Državna revizijska komisija vlagateljevo pritožbo zoper zavrnjenje zahtevka za revizijo na podlagi 55. člena ZPVPJN zavrača kot neutemeljeno.

Kot neutemeljeno Državna revizijska komisija zavrača tudi vlagateljevo pritožbo v delu, ki se nanaša na naročnikovo odločitev o stroških.

Ne glede na vlagateljevo problematiziranje naročnikovega zavrženja zahtevka za povrnitev stroškov (vlagatelj namreč zatrjuje, da bi naročnik moral o stroških odločiti vsebinsko) ter s tem povezano zatrjevano neobrazloženost odločitve z dne 15. 10. 2025, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je temeljno pravilo pri odločanju o povrnitvi stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, končni uspeh strank v postopku. Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik iz lastnih sredstev vlagatelju in izbranemu ponudniku povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso (tretji odstavek 70. člena ZPVPJN). Ker vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, je vlagateljeva zahteva za povrnitev stroškov pravnega varstva, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, neutemeljena.

Izpostavljeno temeljno merilo pri odločanju o povrnitvi stroškov dopolnjuje odločanje o povračilu stroškov po krivdnem načelu. Skladno s prvim odstavkom 156. člena ZPP, katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN uporabljajo v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja, mora stranka ne glede na izid pravde povrniti nasprotni stranki stroške, ki jih je povzročila po svoji krivdi ali po naključju, ki se je njej primerilo. V obravnavani zadevi vlagatelj zahteva povračilo stroškov na podlagi »*načela krivde*«, med tem ko razlogov, na podlagi katerih bi bilo mogoče zaključiti, da je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo zoper neobstoječo odločitev »*po krivdi*« naročnika ali po »*naključju, ki se je naročniku primerilo*«, ni navedel. Prav tako Državna revizijska komisija tudi sama ni ugotovila okoliščin, ki bi omogočale uporabo izpostavljene zakonske podlage. Krivde za to, da je vlagatelj vložil zahtevek za revizijo zoper neobstoječo odločitev, namreč ni mogoče pripisati naročniku in mu posledično tudi ne naložiti povrnitve stroškov, ki so nastali vlagatelju s postopkom pravnega varstva. Na odločitev o stroških tako ne more vplivati vlagateljevo stališče iz pritožbe, saj Državna revizijska komisija ni mogla šteti, da gre v tem primeru za krivdne stroške.

V zvezi z opozorilom vlagatelja o neustavnosti drugega odstavka 71. člena ZPVPJN pa Državna revizijska komisija izpostavlja, da ni pristojni subjekt oziroma organ, ki bi lahko vložil pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti zakonske določbe. Zakon o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/1994 s sprem.) določa upravičene predlagatelje v 23. in 24. členu, med katerimi ni Državne revizijske komisije, razen če bi kot predlagateljica izkazala pravni interes, torej, da predpis, katerega oceno predlaga, neposredno posega v njene pravice, pravne interese oziroma v njen pravni položaj, kar pa v konkretnem primeru ni podano. Državna revizijska komisija še pristavlja, da izpodbijana odločitev o zavrženju zahtevka za revizijo niti ne temelji na drugem odstavku 71. člena ZPVPJN, naročnik pa zahtevka za revizijo tudi ni zavrgel zaradi neplačila takse.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- naročnik,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.